

Гей-гей, воли! Чого ж ви стали?

Степан Руданський

Гей-гей, воли! Чого ж ви стали?

Чи дуже поле заросло,

Чи лемеша іржа поїла,

Чи затупилось чересло?

Бадилля зсохло, вже й валиться,

Леміш я добре наставив,

А чересло моє новеє...

Чого ж ви стали? Гей, воли!

Гей-гей, воли! Чи зсохло поле?

Чи плуг у землю не іде?

Чи дерев'яная полиця

Тяжкої скиби не зведе?

Земля пухкая, плуг не стогне

І скибу добре відвалив,

І борозна уже чорніє...

Чого ж ви стали? Гей, воли!

Гей-гей, воли! Зоремо поле,

Насієм ярого зерна,

Пройде разок тонкеє рало,

І пробіжиться борона.

А там, дивись, зібралась хмарка,

Дрібненький дощичок полив —

І нива шовком зеленіє...

Чого ж ви стали? Гей, воли!

Гей-гей, воли! Зерно поспіє,

І заколосяться поля,

І верне нам за піт кривавий

Із лишкою свята земля.

Тоді збирай колосся повне

Та тільки господа хвали...

Чого ж ви стали, мої діти?

Пора настала! Гей, воли!